

Μετα-αλήθειες για την υγεία

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ο τομέας της υγείας είναι κατ'εξοχήν στόχος για τους αδίστακτους επιτήδειους εμπόρους της μετα-αλήθειας: είναι βαθύτατα ανθρώπινο όταν απειλείται η υγεία μας, η ζωή μας, να παραμερίζουμε τη λογική προς χάριν του συναισθήματος και της ελπίδας.

Από τις σχεδόν αθώες υπερβολές των υπερτροφών, στην μάλλον ακίνδυνη απάτη του πόσιμου κολλαγόνου, στις επικίνδυνες εγκληματικές ανοησίες των ψευτογιατρών της ομοιοπαθητικής (ένα φορτισμένο θέμα όπως απέδειξε και η συζήτηση μετά από πρόσφατο άρθρο μου στην [Huffington Post Greece](#)). Μετα-αλήθειες που χτίστηκαν με προσεχτική προπαγάνδα, με ακριβές διαφημίσεις, με καλλίπυγες παρουσιάστριες, και με καλοντυμένους μάνατζερ: είναι πολλά τα λεφτά.

Ιδιαίτερη θέση όμως έχει η διαδεδομένη μετα-αλήθεια της «συνομωσίας του

καρκίνου». Δύο στους τρεις Έλληνες πιστεύουν ότι υπάρχει ένα «φάρμακο για τον καρκίνο» αλλά ότι αποκρύπτεται συστηματικά. Για άλλους το φάρμακο είναι το λεμόνι, για άλλους η μαγειρική σόδα, για τους πιο ψαγμένους ένα πάμφθινο σκεύασμα που βρήκε Έλληνας ομογενής καθηγητής από τον Καναδά. Το φάρμακο κατά άλλους το κρύβουν οι Εβραίοι (είναι άλλωστε γνωστό σε πολλούς έγκριτους κύκλους της εθνικιστικής δεξιάς ότι οι Εβραίοι δεν παθαίνουν καρκίνο), κατά άλλους το κρύβουν οι πολυεθνικές φαρμακευτικές εταιρίες (αυτό είναι πιο δημοφιλές στους κύκλους της αντικαπιταλιστικής αριστεράς). Αλλά δύο στους τρεις Έλληνες πιστεύουν ότι υπάρχει θεραπεία για τον καρκίνο και ότι αποκρύπτεται συστηματικά.

Η ανοχή μου στις μετα-αλήθειες στην πολιτική είναι μεγάλη – τις αντιμετωπίζω με σκωπτικό χαμόγελο, δεν εκνευρίζομαι. Αλλά έχοντας περάσει σχεδόν ολόκληρο το κομμάτι της ανήλικης ζωή μου βλέποντας τους γονείς μου να παλεύουν με τον καρκίνο, και σχεδόν όλη την ενήλικη ζωή μου δουλεύοντας στην βασική έρευνα για τον καρκίνο, είναι δύσκολο να φανταστείτε πόσο έξαλλο με κάνει η μετα-αλήθεια για τον καρκίνο.

Η απόλυτα μικρονοϊκή συνωμοσιολογία για τον καρκίνο με εκνευρίζει αφάνταστα. Και όταν χάνω την ψυχραιμία μου, ξεχνάω να εξηγήσω πολλά. Ξεχνάω να πω ότι τα τελευταία τριάντα χρόνια καταλάβαμε τόσα πολλά για την μοριακή βάση του καρκίνου: για τα ογκογονίδια, για τα ογκοκατασταλτικά γονίδια, για τις κινάσες, για τους μηχανισμούς ανάπτυξης ανθεκτικότητας στην χημειοθεραπεία. Ξεχνάω να διευκρινίσω ότι όχι μόνον υπάρχουν εκατοντάδες τύποι καρκίνου, αλλά πως τελικά ότι ο κάθε καρκίνος σε κάθε άνθρωπο είναι διαφορετικός. Ξεχνάω να περιγράψω πως με σκληρή δουλειά έγινε δυνατή η καλύτερη πρόληψη, και πως δημιουργήσαμε τόσα πολλά νέα εργαλεία για έγκαιρη διάγνωση, τόσα προηγμένα μηχανήματα για την ακτινοθεραπεία, τόσα πολλά νέα φάρμακα. Ξεχνάω να θυμίσω ότι οι περισσότεροι καρκίνοι είναι πλέον αντιμετωπίσιμοι, ότι ακόμα και όταν ένας καρκίνος δεν είναι ιάσιμος, η υψηλής ποιότητας ζωή μαζί με αυτόν τον καρκίνο είναι συχνά εφικτή για χρόνια.

Έχοντας περάσει σχεδόν ολόκληρο το κομμάτι της ανήλικης ζωή μου βλέποντας τους γονείς μου να παλεύουν με τον καρκίνο, και σχεδόν όλη την ενήλικη ζωή μου δουλεύοντας στη βασική έρευνα για τον καρκίνο, είναι δύσκολο να φανταστείτε πόσο έξαλλο με κάνει η μετα-αλήθεια για τον καρκίνο.

Αυτό που ποτέ δεν ξεχνάω, είναι η μόνη αλήθεια ότι έχουμε κάνει τόσο πολύ δουλειά αλλά και έχουμε τόσο πολύ δουλειά να κάνουμε ακόμα. Δεν ξεχνάω ότι αυτή η αλήθεια, η αλήθεια πίσω από εκατομμύρια ώρες

εργασίας χιλιάδων επιστημόνων, είναι τόσο πιο σημαντική από την μετα-αλήθεια των τυχάρπαστων αδίστακτα κυνικών μικρονοϊκών εμπόρων ελπίδας που παρασιτούν στον χώρο της υγείας.

Εμείς συνεχίζουμε, και στην μετα-αλήθεια των άλλων αντιπαρατάσσουμε περισσότερη δουλειά, μεγαλύτερη υπομονή, και τεράστια επιμονή.

Πηγή: [huffingtonpost.gr](https://www.huffingtonpost.gr)